

Abstrakt

Tato práce se zaměřuje na postavení maďarské a romské menšiny v Rumunsku po přistoupení k EU v roce 2007 a zabývá se rozdíly mezi nimi. Zkoumá, v čem se odlišuje přístup rumunského státu a také Evropské unie k daným minoritám, a charakterizuje jejich největší problémy ve čtyřech zkoumaných oblastech – vzdělávání, zaměstnanosti, životní úrovni a také politické reprezentaci. Romská otázka se dostala v Rumunsku do popředí zájmu v souvislosti se snahou připojit se k evropskému integračnímu procesu. EU pravidelně monitorovala situaci, v jaké se romské etnikum nacházelo, a roku 2011 se rozhodla vydat celounijní rámec, dle kterého měly všechny členské státy vypracovat vlastní strategie pro inkluzi Romů. Rumunská vláda strategii v témže roce zhotovila a v roce 2014 ji aktualizovala. V souladu s ní mají postupovat všechny rumunské instituce, aby společně bojovaly proti diskriminaci při hledání zaměstnání, segregaci ve školství, nevyhovujícímu stavu bydlení, slabé reprezentaci ve veřejném prostoru a dalším problémům, kterým romští občané čelili a stále čelí. Maďarská menšina má v Rumunsku podstatně silnější pozici než romská. Těší se v porovnání s jinými minoritami solidnímu politickému zastoupení, od roku 1990 strana UDMR pravidelně zasedá v rumunském parlamentu, kde se pokouší prosazovat návrhy na rozšiřování menšinových práv. V kontextu s maďarskou populací se řeší například otázka teritoriální autonomie Sikulská, zřízení státem financované maďarské univerzity nebo rozmístování dvojjazyčných nápisů v určitých městech.